

Szent-Györgyi nap 2017 - Adj egy ötöst! pályázat

-Egy újabb esemény, amelyen a közösség megmozdult beteg iskolatársáért.-

Iskolánkban a 2014/2015 tanévben, az egyik harmadik osztályunk tanulóját olyan betegség érte, melynek következtében hónapokat kórházban töltött, jelenleg is bénultan, családja teljes támogatása mellett él. Ebben a tanévben magántanulóként heti három napon, két- három órát tölt az iskolában, tolószékben.

A pályán töltött hosszú évek alatt sok mindent lát az ember. Hajlamossá tesz bennünket az idő, hogy azt gondoljuk, nekünk már nehezen mutat új dolgot az élet, és akkor megtörténik a leírhatatlan. A tegnap még egészségesen, boldogan focizó, jólelkű, kedves kis diákunk egy vírusfertőzés révén kórházba kerül, pár óra leforgása alatt lebénul, leáll a légzése. Gépek tartják életben, nincs magánál. Az első hírek hallatán leforráz a gondolat; hogy történhetett mindez?

Pár napig csendesen reménykedtünk, holnap biztosan jobban lesz. Teltek a napok. Nem volt javulás... azóta pontosan 2 és fél év telt el és a mi Krisztiánunk még mindig kerekesszékekben ül, mozdulatlanul, harcol a betegséggel, hogy újra olyan lehessen, mint annak előtte.

Röviden a két év története:

Mikor az osztálytársak megtudták a hírt, döbbsent csend lett. Sírtak is páran. Majd az első reménysugarat az jelentette, hogy egy aranyos kis kétperces rituálét alakítottak ki. A tanító nénijük vezetésével minden reggel, a tanóra megkezdése előtt, körbe álltak, megfogták egymás kezét. Mindannyian egy hatalmas fénylő, gyógyító gömböt képzeltek el, amelybe behelyezték beteg osztálytársukat, majd ezt a gömböt feltöltötték gyógyító energiával. Látták őt újra egészségesen. (Lehet, hogy sokak számára ez megmosolyogtató, de a gyerekek találták ki, ők hittek benne, s a tanítójuk kötelességének érezte táplálni a reményüket.). Ez így ment hónapokon keresztül. Közben tanítóik indíttatására, levelek, kis csomagocskák kezdtek áradni, melyekből sugárzott a beteg kisfiú felé a szeretetük. Ekkor a tanító néninek egy gondolata támadt; készítsenek egy mesekönyvet tele gyógyító mesékkel, reménnyel, szeretettel. Minden gyermek – kivétel és ellenkezés nélkül –írta a maga Gyógyító meséjét.

Az egyik osztálytárs szüleinek nyomdája van, ők felajánlották, hogy igazi mesekönyv formátumban elkészítik a könyvet, ami meg is valósult.

Mindannyian többek lettek ezekben a hetekben. Emberségből, szeretetből, jóságból jelesre vizsgázott az osztály, az akkori 3. b.

Innentől kezdve huszonhat reggelen a mesékkel indult Krisztián napja. Az anyukája szavaival élve „beosztották, hogy minden napra jusson valami csoda valami öröm”.

Az események itt nem értek véget. A tanító nénik szervezésében csodás Gyermeknap született. Élő flashmobot készítettünk az udvaron melyben minden tanuló és tanár piros pólóban, szívet formázva együtt énekelte Krisznek a dalt. „... legyetek jók, ha tudtok...”

A képből melynek címe: ***Egy iskola, egy szív...*** képeslap készült és egy hatalmas plakát, mely egy paravánra rakva hívja fel az iskolánkba érkezők figyelmét arra, hogy beteg iskolatársáért együtt lélegzik az iskola, és bárki segíthet, csatlakozhat a segítségnyújtásban, bármely eszközzel, ha szeretne.

Mivel hamarosan eljött a szünidő, a nyár, majd az újabb tanév, amikor a fiúcska még mindig kórházban volt, így szeptemberben megírta az osztály, immár a 4. b, a könyv második részét. Még mindig volt mit mondaniuk. A születésnapját - amikor egyetlen napra hazaengedték - az iskola udvarán az osztállyal közösen ünnepelhette meg. Meglátogatták őt a kórházban is, játszottak, beszélgettek vele osztálytársai. Amikor hosszabb időre hazaengedték, akkor részt vett két tanítási órán az iskolában, illetve a lakásukon is tartottak neki órákat a tanító nénik. Az osztály lelkesedését látva az egész iskola megmozdult.

Az osztály a 2016-2017-es tanévben felső tagozatba lépett és engem ért a megtiszteltetés, hogy ennek a csodálatos közösségnek az osztályfőnöke lehettem. A második félévben igazgatóm felkért az *Adj egy ötöst! pályázat* megírására, amit nagyon alkalmasnak tartok arra, hogy mások, számunkra ismeretlen emberek is tudomást szerezhessenek Krisztián történetéről. Reménykedek abban is, hogy „meghallja” az a megfelelő ember vagy gyógyító, aki segíteni tud rajta és támogatni tudja őt a gyógyulásban.

A hatodik évfolyamot már úgy végzi Krisztián, hogy naponta két-három órát tölt az iskolában. Sokat jelent ez neki, hiszen gyerekek között van, ami segíti a gyógyulásban, ebből meríti az erőt a mindennapokhoz. Az osztályprogramokat ki nem hagyná, szívesen jön – ha egészsége engedi – karácsonyra, mikulásra, farsangra. Sajnos állapota nagyon lassan javul. Nyaktól lefelé teljesen mozgásképtelen, ezért az anyukája is benn van órákon, ahol ő jegyzetel, könyvet tart Krisztián elé.

A pályázatot miatta, érte valósítottuk meg, melynek célja: „a fiatalok érzékenyítése, hogy majd később, egy sokszínű társadalom nyitott, elfogadó, felelősen gondolkodó és felkészült tagjaivá váljanak” /*Salva Vita Alapítvány*/

Minden évben, szeptember 16-án - Dr. Szent-Györgyi Albert, iskolánk névadójának születésnapján - *Iskolanapot* tartunk. Ebben az évben e nap gerincét a pályázat programjainak megvalósítása alkotta.

A megvalósított program leírása:

I. rész:

Megemlékezés névadónkról; a 2016-2017 tanévre meghirdetett „*Jó tanuló jó sportoló*” Iskoladíj átadása, *Szekeres Pál* miniszteri biztos úr részvételével, aki átadta az első helyezettnek a vándorszerleget.

A műsor része volt egy rövid 5 perces sport bemutató; a Szent-Györgyi Emlékplakett átadása; majd az első rész zárásaként a következő tanévre ismét meghirdettük a „*Jó tanuló jó sportoló*” cím megszerzéséért folyó versenyt.

II. rész:

Sorversenyen vettek részt az osztályok, melyben a szokásos feladatok közé beépítettük azokat, ahol segítséget kell nyújtani társuknak, illetve nem használhatják végtagjaikat, egyik érzékszervüket a csapattagok. Pl: *gólya viszi a fiát, csörgőlabdás feladat, fókajárás, feladatok kerekesszéssel.*

Közben a könyvtárban beszélgetés zajlott *Hozleiter Fannyval, Mosolykával* az *Adj egy ötöst! pályázat* jószolgálati nagykövetével, akinek az élete szintén személyes példa a gyerekek számára.

III. rész:

„Gyógyító mesék Krisznek”

Rendhagyó irodalomóra, melyen a Krisztiánnak írt gyógyító meséket olvasták fel a szerzők: a 6. b osztály tanulói, illetve ”vendégművészek”. Ezen az eseményen *Rózsa Margó* költő is részt vett, aki a pályázat tapasztalati szakértője. A mesékhez az iskola tanulói által elkészített illusztrációk szolgáltatták a díszletet. A felolvasó délutánra a diákok szülei is meghívást kaptak.

IV. rész:

Fut a sulí Krisztiánért!

Nevezni a nap folyamán lehetett a futásra. Minden induló a kézfejére kapott egy nyomdát, melyen egy piros szív van, közepében egy *K* betűvel. Ez a pecsét immáron három éve jelképezi a közösség együttérzését. A táv jelképes, egy iskolai kör, mely az udvar körbefutását jelentette. Ezen az eseményen *Rosner Imre* is részt vett, a *Szerencsejáték Zrt.* képviselőjében.

Mindenki életében eljön az a nap, mikor először találkozik olyan emberrel, aki egészen más, mint az átlagos ember. Ez a találkozás meghatározó lehet mindkét fél számára. Ha nincsenek gyermekeink felkészítve a másság elfogadására, akkor ez a váratlan helyzet rosszul, sértettséggel, megbántással is végződhet. Ezért fontos feladatunknak érezzük azt, hogy olyan fiatalokat neveljünk, akik képesek jó döntéseket hozni, félre tudják tenni büszkeségüket és képesek segítséget adni, vagy fordított helyzetben segítséget kérni másoktól.

Mi minden módon segíteni próbálunk beteg iskolatársunkon, mint ahogy azt, már két és fél éve tesszük.

Budapest, 2017. 10. 12.

Kertészné Abonyi Hedvig
a 6.b osztályfőnöke